

Весці

БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА ПЕДАГАГІЧНАГА
УНІВЕРСІТЭТА

№ 2 (24) 2000

Штоквартальны навукова-метадычны часопіс
Выдаецца з чэрвеня 1994 г.

З М Е С Т

Галоўны рэдактар:
Л. Н. Ціханаў

Педагогіка

- Савушкіна А. В.* Дзіцячы рух: погляд у мінулае 3
- Алоўнікава Н. Г., Анікевіч А. М.* Выкарыстанне
лінгвакраіназнаўчай метадыкі на занятках замежнай
мовы на спецыяльных факультэтах педагагічнай ВНУ 8
- Васільяускас Р. А.* Культурологічны і гістарычны
подыходы в изучении литовской народной педагогики 12

Псіхалогія

- Плаўнік Н. К.* Крызіс самавызначэння ў раннім
юнацкім узросце ў святле культурна-гістарычнай тэорыі 17
- Сотнікава Т. А.* Аб сямейных псіхатраўміруючых
фактарах дзяцінства 20

Філасофія

- Мартынаў М. І., Навагродскі В. Я.* Асаблівасці працэсу
сацыялізацыі моладзі ў сучасных умовах 28

Мовазнаўства

- Рагаўцоў В. І.* Сінонімы як сродак стварэння
камічнага эфекту ў беларускай драматургіі 34
- Бунцевіч Л. М.* Распространенность и функционирование
прилагательных с без- (*bez-) в русском и белорусском
языках 39
- Мормыш Л. С.* Беларусізмы в переводных текстах
произведений М. Горьцкого 45

Літаратуразнаўства

- Ганчарова-Цынкевіч Т. У.* Вобраз Мадонны ў творчасці
Максіма Багдановіча 51
- Тычка Г. К.* Польская культурная традыцыя
і Янка Купала 56
- Логвін Т. М.* К проблеме диалога национальных
культур 61
- Дынько А. В.* Выкарыстанне мадэлі лабірынта
ў рамане Джона Фаўлза «Маг» 66
- Студенко Т. С.* Идеи трансцендентализма
и американского романтизма в творчестве Г. Джеймса 70

Музыказнаўства

- Яшчанка В. М.* Пра часавую прымеркаванасць
жарагодаў Магілёўшчыны 77

Рэдакцыйная калегія:

Н. Г. Алоўнікава
Г. А. Баўтута
В. А. Бондар
(нам. галоўнага
рэдактара)
Ю. А. Быкадораў
(нам. галоўнага
рэдактара)
А. М. Вітчанка
К. У. Гаўрылавец
А. А. Гіруцкі
Т. А. Грыгор'ева
Я. Л. Каламінскі
Л. А. Кандыбовіч
Г. А. Космач
І. А. Новік
А. У. Рагуля
М. Т. Стэльмашук
В. М. Фамін
А. Т. Федарук
А. В. Фіялкоўская
(адказны сакратар)
І. І. Цыркун
Л. Б. Шнеперман
У. А. Якавенка
М. С. Яўневіч

УДК 947.085

БФМ + ЗКМ (13) + 9 (13) 29 А. А. Каваленя

ПАТРЫЯТЫЧНЫ РУХ БЕЛАРУСКАЙ МОЛАДЗІ Ў ГАДЫ Вялікай Айчыннай вайны (1941—1945 гг.)

У апошні час з'явілася нямала публікацый, у якіх даследаваўся пераасэнсоўваюць падзеі другой сусветнай вайны. У шэрагу з іх некаторыя аўтары нават імкнуцца прынізіць уклад Чырвонай Арміі і партызан Савецкага Саюза ў разгром нацысцкай Германіі.

Аб'ектыўны аналіз сведчыць пра адваротнае. У літаратурных і шматлікіх архіўных дакументах існуюць звесткі, якія пацвярджаюць, што Савецкі Саюз вынес на сабе ўвесь цяжар вайны. Нямала і яго армія адыгралі рашаючую ролю ў разгроме нацысцкай Германіі і мілітарысцкай Японіі. Статыстыка сведчыць, што на савецка-германскім фронце было сканцэнтравана ад 190 да 270 дывізіяў візіяў краін фашысцкага блока. Падкрэслім, што англа-амерыканскім войскам у перыяд другой сусветнай вайны процістаялі: у Паўночнай Афрыцы — 8—20 дывізіяў Германіі і Італіі; у Заходняй Еўропе — звыш 70 германскіх і італьянскіх дывізіяў. За час вайны савецкія войскі разграмілі і ўзялі ў палон 607 дывізіяў краін іраўскага блока, а войскі саюзнікаў толькі 176 дывізіяў фашысцкай Італіі і нацысцкай Германіі. Як бачна, перавага відавочная.

Значны ўклад у разгром нацысцкай Германіі ўнёс беларускі народ. Каля 1,5 млн. беларусаў змагалася на франтах Вялікай Айчыннай вайны. 374 тыс. беларускіх партызан і 80 тыс. польшчыкаў тры гады вялі ўпартую барацьбу з германскімі рэзервамі, яшчэ каля 400 тыс. знаходзілася ў партызанскім рэзерве.

У артыкуле на аснове аўтарскай даследчай практыкі робіцца спроба ў абагульненым выглядзе паказаць патрыятычны рух моладзі Беларусі ў гады Вялікай Айчыннай вайны.

Пачатак ваенных падзей летам 1941 г. няўдала складваўся для войск Чырвонай Арміі. На заходніх беларускіх рубяжах арміі цярпелі паражэнні, з кровапралітнымі баямі адступалі ўсход, многія былі разбіты. Аднак нават у надзвычай складаных абставінах народ выступіў на абарону сваёй Бацькаўшчыны.

У барацьбе актыўна ўдзельнічалі беларускія юнакі і дзяўчаты. Па закліку ЛКСМБ каля 85 тыс. камсамольцаў уступіў у рады дзеючай арміі.

У айчыннай гістарыяграфіі зацвердзілася лічба 130 тыс. камсамольцаў, якія ўступілі ў дзеючую армію. Такая колькасць

спавядае рэальнасці. На 01.06.1941 г. у радах ЛКСМБ налічва-
лася 264 621 чалавек. З іх: 150 950 — жаночая моладзь,
50 000 — школьнікі, якія не падлягалі прызыву; 35 000 — кам-
самольцы заходніх раёнаў, дзе мабілізацыя не праводзілася. Сю-
ды неабходна дадаць хворых, а таксама асоб, якія ўхіляліся ад
прызыву. Наша даследаванне паказвае, што ў рады Чырвонай
Арміі па прызыву і добраахвотна ўступіла каля 85 тыс. камса-
мольцаў [2]. Дзесяткі тыс. юнакоў і дзяўчат, якія не былі пры-
званы ў Чырвоную Армію, ішлі працаваць на прамысловыя
сельскагаспадарчыя прадпрыемствы, замянялі пайшоўшых на
фронт бацькоў і братоў. У свабодны ад асноўнай працы час яны
займурылі ў камсамольска-маладзёжных дружынах проціпавет-
най і проціхімічнай абароны, аддавалі свае сілы на будаўніцтве
абарончых збудаванняў. Многія з іх сталі членамі санітарных
дружын, з'яўляліся памочнікамі медыцынскага персаналу баль-
ніц і шпіталяў, ратавалі раненых і акружэнцаў, перапраўлялі іх
на савецкі тыл, хавалі ад ворага на месцы.

Камсамольцы і моладзь складалі больш за палову байцоў у
народна-апалчэнскіх фарміраваннях. Разам з воінамі Чырвонай
Арміі яны самааддана абаранялі гарады і вёскі Беларусі. У скла-
днейшых абставінах ваеннага часу ЛКСМБ перабудоўваў сваю
дзейнасць.

У рабоце яго кіруючых органаў, асабліва ў пачатковы перыяд
ваіны, былі дапушчаны сур'ёзныя памылкі і пралікі, якія былі
выкліканы шэрагам аб'ектыўных і суб'ектыўных прычын.

Нягледзячы на цяжкія абставіны, на акупіраванай тэрыторыі
Беларусі разгортваўся стыхійны ўздым моладзі супраць герман-
скіх акупантаў, уласцівы як для заходніх, так і ўсходніх раёнаў
Рэспублікі.

Ужо ў першыя месяцы вайны ў заходніх рэгіёнах узнікла не-
менш чым 110 падпольных камсамольска-маладзёжных органа-
ванняў. Яшчэ больш актыўна змагалася моладзь усходніх рэгіёнаў.
У Віцебскай вобласці для падпольнай работы былі пада-
даны 10 сакратароў райкомаў камсамола і 3 186 камсамольцаў.
У гэты перыяд для арганізацыі нелегальнай дзейнасці былі астаўлены
камсамольскія функцыянеры, загадзя створана 1400 нелегаль-
ных арганізацый, якія аб'ядноўвалі каля 5 тыс. камсамольцаў.

Камсамольска-маладзёжнае падполле пашыралася і сваім
жывым ахапіла большасць беларускай моладзі (табліца).

Стан развіцця патрыятычнага падполля

Вобласць	Аб'емы	ГК, РК, міжрайкамсы, міжрайцэнтры	Колькасць арганізаваных партызанскіх атрадаў	Колькасць у іх камсамольцаў	Колькасць тэрытарыяльных падпольных арганізацый	Колькасць у іх падпольшчыкаў
1. Баранавіцкая	1	33	170	4082	214	812
2. Беластоцкая	1	23	96	1115	279	1511
3. Брэсцкая	1	19	70	2503	283	1037
4. Вілейская	1	21	217	4828	45	425
5. Віцебская	1	21	533	9023	814	3186
6. Гомельская	1	16	59	3368	253	833
7. Магілёўская	1	23	266	7543	266	890
8. Мінская	1	30	900	11178	536	8557
9. Палеская	1	76	193	2416	59	175
10. Пінская	1	12	75	2068	185	1364
Усяго	10	274	2579	48124	2934	18790

Варта падкрэсліць, што пад уплывам разгорнутай агітацыйна-прапагандысцкай работы, баявой і дыверсійнай дзейнасці дзяржаўных падпольшчыкаў хутка раслі рады партызан. Прычым большасць беларускіх партызан, у прыватнасці іх баявавыя групы асяродак, складаўся з моладзі. Былі створаны спецыяльныя камсамольска-маладзёжныя фарміраванні. Так, на акупіраванай тэрыторыі Беларусі дзейнічала 7 камсамольска-маладзёжных атрадаў і 28 атрадаў. Архіўныя крыніцы сведчаць, што з 374 тыс. беларускіх партызан юнакі і дзяўчаты да 26-гадовага ўзросту складалі 55% [4].

Камсамольцы і моладзь стаялі ля вытокаў ваенна-бачыннага пачыненняў. Па ініцыятыве камсамольскіх камітэтаў у атрадах разгарнулася саборніцтва за авалодванне партызанамі ваенна-вышэйшымі спецыяльнасцямі. Напрыклад, у Віцебскай вобласці падрыхтавана 2727 падрыўнікоў, 778 знішчальнікаў, 2635 кулямётчыкаў, 632 мінамётчыкі, 2041 аўтаматчык, 283 снайперы, 312 санінструктараў [4]. Вялікая ўвага ўдзялялася падрыхтоўцы дыверсантаў.

Усяго за лета 1944 г. іх было абучана: у Мінскай вобласці — 4100, Магілёўскай — 2950, Гомельскай — 2600, Баранавіцкай — 1180, Брэсцкай — 570, Беластоцкай — 1080, а ў Пінскай вобласці — 10000.

З ліку падрыхтаваных спецыялістаў ствараліся камсамольскія маладзёжныя дыверсійныя групы. У Магілёўскай вобласці

налічвалася звыш 350, у Віцебскай — 263, у Гомельскай — 209. Усяго на акупіраванай тэрыторыі дзейнічала 2 447 камсамольска-маладзёжных дыверсійных груп, якія ажыццявілі шмат дыверсій на чыгунках, шасейных дарогах і іншых камунікацыях ворага [6, с. 141].

Камсамольцы і моладзь стаялі ў авангардзе барацьбы з германскімі агрэсарамі. На чале падрыўной справы ў брыгадзе імя Я. Варашылава, што дзейнічала ў Капыльскім раёне, стаяў камсамалец Міхаіл Дурасаў. На яго рахунку было 8 падарваных эшалонаў ворага. Сапраўднымі майстрамі падрыўной справы з'яўляліся Фёдар Бачыла, які падарваў 23 эшалоны, Павел Кажушка — 27, Уладзімір Парахневіч — 20 ды інш.

За тры гады барацьбы маладыя патрыёты Беларусі падарвалі 3 800 варожых цягнікоў, 70 тыс. чыгуначных рэек, узарвалі і спалілі 3 тыс. мастоў, знішчылі 233 склады, 200 танкаў і бронемашын, больш за 100 трактароў, каля 4 тыс. аўтамабіляў, падшкодзілі 17 самалётаў і больш за тысячу кіламетраў тэлефонна-тэлеграфнай сувязі [8, с. 8].

Важным напрамкам барацьбы з'яўлялася агітацыйна-прапагандысцкая і масава-палітычная работа, разгорнутая на акупіраванай тэрыторыі. У Мінскай вобласці сярод насельніцтва партызан яе вялі звыш 2,5 тыс. маладых агітатараў, у Магілёўскай — каля 2 тыс. Больш за 100 груп агітатараў праводзілі асабістую работу ў Баранавіцкай вобласці. Камсамольцы і моладзь Віцебскай вобласці распаўсюдзілі каля 600 тыс. лістовак, з іх больш за 170 тыс. былі напісаны ад рукі. Звыш 350 тыс. экз. лістовак і лістовак распаўсюджаны ў варожых гарнізонах. У Брэсцкай вобласці надрукавана 76 700 лістовак, якія выкрывалі варожую прапаганду, і 119 800 экз. зводак Савецкага інфармбюро [5, с. 90—93].

Выкладзены матэрыял яскрава паказвае, што маладое пакаленне Беларусі ў гады суровых выпрабаванняў знаходзілася ў авангардзе барацьбы з германскімі агрэсарамі.

ЛІТАРАТУРА, КРЫНІЦЫ

1. Великая Отечественная война. 1941—1945: Энциклопедия. М., 1985. С. 190—193.
2. НА РБ. Ф. 63. Воп. 1. Спр. 149, 154; Воп. 15. Спр. 86; Воп. 16. Спр. 1—2.
3. Всенародная борьба в Белоруссии против немецко-фашистских захватчиков в годы Великой Отечественной войны. Мн., 1983. Т. 1. С. 95—103.
4. Каваленя А. А. Прагерманскія саюзы моладзі на Беларусі. 1941—1944. Вытокі. Структура. Дзейнасць. Мн., 1999. С. 8.

5. НА РБ. Ф. 63. Воп. 6. Спр. 78. Л. 3; Воп. 16. С. 498—503.

6. Аблова Р. Г. Это было в Белоруссии. М., 1957. С. 169.

SUMMARY

The movement of young patriot organizations in Belarus during the Great Patriotic War is described in the article. It is proved that the Young Generation was in vanguard of struggle against aggressors.

УДК 947.085

В. І. Ермаловіч

ТРАГІЧНЫ ЛЁС БЕЛАРУСКАГА СЯЛЯНСТВА Ў ГАДЫ ДРУГОЙ СУСВЕТНАЙ ВАЙНЫ

Палітыка генацыду, якая праводзілася нямецкімі акупаванымі ўладамі ў адносінах да беларускага і іншых народаў у гады вайны (1941—1944 гг.) з'яўляецца вынікам загадзя наваднага злачынства з боку гітлераўскага ўрада. Так, імпэратар па кансалідацыі нямецкага народа рэйхсфюрэр Г. Гітлер у службовай запісцы «Аб некаторых думках пра адносіны мясцовага насельніцтва ўсходніх абласцей», падрыхтаванай у 1940 г. для ўрада Германіі, паведамляў, што важнейшай справай усходняй палітыкі з'яўляецца ачышчэнне далучаных да Рэйха тэрыторый на Усходзе (СССР. — В. Е.) ад асоб «чужой расы». Пры ажыццяўленні каланізацыі і знішчэння славянскіх народаў ён патрабаваў не лічыцца з абставінамі, выкарыстоўваць сілу і ісці напрамом.

Гітлераўскі ўрад яшчэ напярэдадні вайны заклікаў і афіцэраў праяўляць лютыя адносіны да насельніцтва. Пра гэта яскрава сведчыцца ў § 2, пункта 1 загаду «Аб выкарыстанні ваеннай юрысдыкцыі ў раёне “Барбароса” і аб асобых мерах прыемствах у войсках» ад 13 мая 1941 г. за подпісам начальніка Галоўнага штаба ўзброеных сіл Германіі, генерал-фельдмаршала В. Кейтэля. У ім паведамлялася: «За дзеянні, учыняемыя ваеннаслужачымі супраць варожых грамадзянскіх асоб, не існуючых ніякага прымусявага праследавання нават у тым выпадку, калі дзеянні з'яўляюцца адначасова ваенным злачынствам або правапарушэннем» [2, с. 362]. Загады такога роду супярэчылі звычайным прымітыўным разважанням аб праве і гуманізме. Разумела гэта кіраўніцтва нямецкай арміі. Яно прымала ўсе меры, каб званыя дакументы не трапілі ў рукі праціўніка. У канцы ліста